

Clericii Mănăstirii Sitaru, lumina și bucuria familiilor necăjite, de Paște

Cu doar câteva zile înainte de Învierea Domnului, monahii Mănăstirii Sitaru au așezat mireasma mirului iubirii lor în sufletele celor necăjiți în trup și în suflet de greutate și nevoi, de tot soiul, din satele Micșuneștii Mari și Balta Neagră, ale comunei Nuci. Încărcați cu daruri, clericii i-au vizitat în Săptămâna Mare, le-au dat binecuvântare și au revărsat lumină în inimile și în casele lor.

Ionela CHIRCU

Fiind o sărbătoare a bucuriei date de Învierea Mântuitorului Iisus Hristos, monahii Mănăstirii Sitaru au făcut tot ceea ce le-a stat în putință pentru ca nimeni să nu fie trist, de Paște. Cu gândul la semenii lor care nu vor avea ce să pună pe masă în ziua celei mai mari sărbători creștine, și au venit în ajutorul familiilor nevoiașe, copiilor ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate și bătrânilor singuri din comuna Nuci, oferindu-le daruri Pascale care să le aducă bucuria praznicului. "În bunătatea Sa a vrut Milostivul Dumnezeu ca înainte de Sărbătoarea Sfintei Învieri să cercetăm două comunități parohiale din vecinătatea mănăstirii, mai exact pe credincioșii din Micșuneștii Mari și Balta Neagră, din județul Ilfov. Ca de obicei, părinții parohi Caesar Cranta și Gheorghe Nuță Popescu ne-au primit cu bucurie și la pas domol i-am vizitat pe cei aflați în nevoi. Mulți dintre ei, rămași singuri și neajutorați, sau alții cu povești de viață parcă rupte din marile capodopere ale cinematografiului, nu mai sunt în stare, nu pot sau nu au cu ce să pregătească cele cunite de Paști, așa cum o făceau altădată sau după cum au moștenit din datina străbunilor. Vremuri de încercare când toate s-au dublat, nu doar prețurile, ci, mai ales neputințele lumii în care trăim. Și întru această nevoie de faptă și bunătate, ne-am veselit întru tăcerea duhului pentru stropul de bucurie pe care l-am adus în inimile celor de lângă noi, mai greu încercați. Bucuria copiilor și lacrimile bătrânilor mărturisesc, preț de o clipă, toată starea și viața ca într-o documentată enciclopedie. În aceste expresii de trăire, vezi întreaga viață și simțire a omului care, încă luptă, încă nu s-a lăsat învins, care încă nădăjduiește în iubirea lui Hristos, astăzi pătimind și mâine plin de slavă și

biruință. Și drumul nu ne-ar fi fost ușor fără dragostea și implicarea dumneavoastră și a unor tineri minunați. Slavă Domnului, că încă avem tineri care sunt dornici de fapte bune, dornici de iubire, vor să împărtășească din darul inimilor lor", după cum frumos ne-a mărturisit părintele Mihai Iorgulescu, coordonatorul evenimentelor culturale, educaționale și sociale derulate de Mănăstirea Sitaru.

De altfel, părintele Hrisostom ne-a vorbit, vădit emoționat, despre modul în care clericii Mănăstirii Sitaru s-au implicat în această acțiune de suflet, dovedind că și oamenii sărmani au pe cineva aproape care să le facă sărbătorile frumoase și luminoase. Cu acest prilej, părintele le-a mulțumit voluntarilor și tuturor celor care au susținut campania, pentru dăruirea suflătoare de care au dat dovadă. Dar nu înainte de a ne mai împărtăși mici frânturi din bucuria de nedescris pe care au trăit-o gazdele în acea zi. "La final, ne-am priment din bunătatea a doi bătrâni de poveste. Moș Costică și tanti Ana, trecuți prin multe ale vieții, de 62 de ani cununați, încă dornici de muncă, însă mai mult ca orice, aidoma lui Avram și a Sarei, iubitori de străini, primitori și tot timpul cu hotărârea ca nimeni să nu plece din curtea lor nemiluit. Și la omul bun casa este tot timpul plină. Și la povești din timpuri duse, din tinereți de mult apuse, când noi nici nu eram veniți pe lume, am prins bastonul lui nenea Costică, pe mânerul căruia, din tinerețe a așezat o fotografie. „Doar o veni și pe la el vremea bătrâneților”. Și a venit, ninsă ca bătrâna iarnă, cu lacrimi, cu neputințe, cu bucurii, cu zâmbete frumoase, cu nădejdi. Ehe, anii au trecut, iar bătrânețea prinde viața omului ca pe un zălog, doar sufletul rămâne viu, veșnic tânăr și pri-

ponit cu rugăciune în dragostea și milostivirea lui Dumnezeu. Ce taină este viața, nașterea, petrecerea întru această lume și moartea care nu este decât marea trecere către veșnicia lui Dumnezeu!

Orice faptă bună este jertfă de iubire adusă lui Dumnezeu"

Așadar, vă mulțumim tuturor celor care prin jertfa dumneavoastră ați permis ca această lucrare de slujire a aproapelui să se

împlinească! Mulțumim părinților Caesar Cranta și Gheorghe Nuță Popescu pentru prilejul oferit, de a întâlni oameni minunați prin care Hristos lucrează în chip tainic și adesea, neînțeles de noi!

Mulțumesc tinerilor voluntari care, de aproape sau mai de departe, nu pregetă în a se osteni pentru fapta cea bună: Bogdan Prisăcaru, Paula și Sebastian Apostol, Mihai, Cătălina și Ovidiu Saghin... cu diverse ocupații, ingineri, artiști sau alte domenii de activitate, pe toți îi unește dragostea de aproapele și bucuria că orice faptă bună este jertfă de iubire adusă lui Dumnezeu", a adăugat părintele Hrisostom.

